

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐

ถวายแบบผูกมัด

(โยมมาถวายปัจจัยประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๓๐,๙๕๐ บาท ทูมาร่วมสร้างเจดีย์มหามงคล ๕,๕๐๐ บาท จากลูกศิษย์หาดใหญ่) ปัจจัยที่ว่าสร้างอะไรมาให้เรารับ ไม่เอาอย่ามาทำอย่างนี้กับเรา สร้างนั้นสร้างนี้เอาเงินมาให้เราแบก เอาภาระมาให้แบก (ถวายสองหมื่นครึ่ง ถวายธรรมดา) ถ้าถวายธรรมดาอย่าว่าแต่สองหมื่นเลย สามหมื่นก็เอามาเถอะ ถ้าถวายมาผูกมัดแบบนี้แบบนี้เราไม่เอา เพราะอย่างไรปัจจัยที่มาหาเราจะออกนอกหมดเลย ให้เราแยกไว้เพื่ออันนั้นเพื่ออันนี้ผูกมัดกัน เราไม่รับ เพราะของเราสะดวกมาก พอได้มาจำเป็นที่ไหนจ่าย ๆ หมดเลย ได้ตัดไว้อย่างนั้นตัดไว้แบบนี้ไม่ทันไม่ยุ่ง

(โยมทยอยกันมาถวายทองคำแต่หลวงตา) ได้เห็นไหมละพี่น้องทั้งหลาย ปัจจัยที่เราหาพี่น้องทั้งหลายช่วยชาตินี้ไม่ได้รู้ไหลไปไหนเลย อย่างนั้นละธรรม ตายใจได้เลย (อันนี้ทองจะเป็นสองบาทหรือบาทห้าสิบบ เจ้าของจำไม่ได้ครับ เขาถวายหลวงตาหมดเลย) เอาละจำบนสวรรค์เขาจัดให้เรียบร้อยแล้ว จำบนสวรรค์ จำบนนรกมี เขาจัดการทันที ๆ แหละ

เมื่อวานไปร้อยเอ็ดกลับมาตั้งบายโหมง ไปฉันทู่นจังหวัดร้อยเอ็ด โอ๊ย ยิ่งทุกข์แก่เท่าไรยิ่งทุกข์ยิ่งยุ่งมาก (หลวงตาว่าแก่เท่าไรยิ่งทุกข์เหวอครับ) ทุกข์เพราะคนยุ่ง (นั่นสิครับลำพังหลวงตาไม่ทุกข์อยู่แล้ว แต่คนอื่นมายุ่งทำให้ทุกข์) ลองเขามายุ่งดูซิจะเป็นอย่างไร (เขาไม่มายุ่งกับผมหรอก เขายุ่งกับหลวงตา) นั่นซิเขาไม่มายุ่งตัวเองก็พูดได้เต็มปาก ผู้ที่ยุ่งยุ่งมันจะตาย

(เขียนอย่างยุ่งติดไว้หน้าวัด) นั่นแหละท่านปัญญาทำงานอะไรอยู่นั้น เราเดินไปเราละเขียนทิ้งไว้ นั่น ใครไปทิ้งไว้ไม่รู้บอกว่าย่ายุ่ง พอดีไปเห็นก็เอาให้ท่านปัญญาอ่าน ท่านกำลังทำอะไรอยู่ ลองอ่านดูซิ ท่านฉลาดนะ อ่านได้ไหมนี่ ท่านดู คิดว่าอ่านได้ ท่านว่าคิดว่าอ่านได้ ลองอ่านดูซิ อย่างยุ่ง อย่างยุ่งมันคืออะไรว่ามาซิ คืออย่างอย่างนี้ใช้ไหม ภาษาของเรา เออ ใช่แล้ว จากนั้นก็ทิ้งไว้ ทีนี้เด็กมันถือเอาจากนี้ไปติดใส่ต้นเสาไว้ดูนะ ใครมาก็อ่านว่าย่ายุ่ง ๆ เลยคนมายุ่งเราทั้งวัน วันนั้นมายุ่งเราทั้งวัน อันนั้นเป็นปัญหา เขียนแล้วเด็กเอาไปติดไว้ข้างหน้าดูนะทำเป็นเสาไว้เลย ติดไว้เลย..อย่างยุ่งมันอย่างยุ่งอะไรนี่ ถ้ามไปถามมาได้พยานเด็กมันสนุกของมันอะไรไม่รู้ไปติดป้ายไว้ นั่นว่าย่ายุ่ง เลยคนมายุ่งเราทั้งวัน เป็นอย่างนั้นละ

(ถวายเป็น ๑ บาท ปัจจัย ๕,๐๐๐ บาทครับ) พอใจ นี่ละเอาเข้าช่วยชาติของเรา เหล่านี้ ไม่ไปไหนละ ของที่ตกมาหาเราไม่ไปไหน เรายับผิดชอบ บริสุทธิ์สุดส่วนทุกอย่างเลย นี่ละธรรมนำโลกอย่างนั้นละ โลกนำโลกนี้แหละเลย ธรรมนำโลกไม่มีคำว่าง มีแต่ตั้งขึ้น ๆ วันนี่ก็ไม่มีอะไรนะ ปวดหัวเข่า เวลาลุกก็ลำบากปวดเข่า

(วันนี้ได้ทองคำ ๘ บาท ๗๕ สตางค์ครับ) ทองคำเราก็ได้เรื่อยนะ ได้ขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าพอหลอมก็หลอม คุณชายป้อมเป็นคนเก็บทองคำที่ได้จากที่ต่าง ๆ มาจากกรุงเทพฯ มาอุดรเมื่อไรก็ขนจากนี้ไป พอหลอมก็หลอม หลอมเป็นแท่ง แท่งหนึ่งดูว่า ๑๒ กิโลครึ่ง หลอมได้เยอะนะ นี่ก็เข้าคลังหลวง ไม่ไปไหน ถ้าลงมาหาเราแล้วไม่ไปไหน ได้มาจากไหนเขาก็เอามาให้ ใครให้ที่ไหนเขาก็เอามาให้ ๆ แล้วเข้าคลังหลวง

ไม่มีอะไรนะ เทศน์ก็เทศน์มากแล้ว เหนื่อย ลมออกหูหื้อ ถ้าหื้อแล้วพูดไม่ได้ มันไปออกหูหมดเลย ไม่ได้ออกปาก เหนื่อยทุกวันนี้ ไปไหนมาไหนเดินโซซัดโซเซ ที่เดินนั้นเดินนี้ไม่ใช่อะไรนะ เดินเปลี่ยนอิริยาบถ เดินชอกแซกซิกแซกไปนั่นไปนี่ เดินเปลี่ยนอิริยาบถ เดินจงกรมก็เดิน เดินอย่างนี้ก็เดิน ถ้าไม่เดินปวด ต้องเดินยืดเส้น เดินที่นั่นที่นี้ไป มันจะพังแล้วนี่ธาตุขันธ์ เอาละให้พร ให้พรแล้วก็ไป เรามีธุระของเราไปของเรา ธุระก็ช่วยโลกนั้นแหละ ไปที่ไหนช่วยโลกทั้งนั้น ๆ

เห็นหมาแล้วเราระลึกได้ตอนเป็นหนุ่ม เพื่อนมาเยี่ยม บทเวลาจะตั้งข้อตลกขึ้น พูดไปพูดมา มึงโง่จะตาย กูเอาหมาช้อนนี่มึงไม่เห็นแหละ ทำไมจะไม่เห็นประสาหมา เอ็งนั่นเวลาจะช้อน มึงต้องเอาผ้าปิดหน้าไว้เสียก่อน พอช้อนเสร็จแล้วกูจะเปิดผ้าให้มึงหา เขาก็ว่าเอา ปู๊ปปี้ให้ปิดหน้าอย่างง่ายตาย ปิดหน้าเสร็จเราก็ก่อนหมาตัวนั้น ยัดใส่หน้ามัน มันเอามือจับดู โอ้ย บักห่านี่ มึงเชื่อง(ช้อน)ยังงัย กูเชื่องบ่อน(สถานที่) อื่นมึงก็ซิเห็น เชื่องบ่อนมึงบ่เห็นแหละ นั่นละเวลาจะเล่นเป็นอย่างนั้น เอาละไปละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ใต้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*